

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

telse, men efter at dette Forslag af Vandbygningsdirektøren var tilstillet Sogneraadet, skete der ikke videre.

I 1923 fremkom der saa under Hensyn til den store Betydning, Broanlæggets Vedligeholdelse havde for det stedlige Fiskeri, fra Hannæs Fiskeriforening Klage over, at Brobestyrelsen og Sogneraadet lod Broen forfalde; det oplystes, at Bestyrelsen siden 1917 havde undladt at opkræve Bropenge. Thisted Amt erkendte, at Amtsraadet ikke havde opfyldt den Amtsraadet paahvilende Tilsynspligt, og efter stedfundne Forhandlinger mellem Ministeriet, Amtsraadet og Sogneraadet meddelte Ministeriet ved Skrivelse af 12. Maj 1925 Amtmanden over Thisted Amt, at man ikke mente at kunne fritage Sogneraadet for dets Garantiforpligtelse, hvorfor man anmodede Amtmanden om at ville foranledige, at Brobestyrelsen snarest satte Broen i forsvarlig Stand, eventuelt for Sogneraadets Regning. Istandsættelsen af den efterhaanden stærkt forfaldne Bro ansloges at ville koste ca. 34 000 Kr. Brobestyrelsen raadede ikke over de fornødne Midler hertil, og Sogneraadet nægtede at anerkende den det paahvilende Garantiforpligtelse under Henvi- sning til de efter Broens Anlæg ændrede Forhold. Efter yderligere forgæves Forhandlinger om en Ordning i Mindelighed, hvorunder Sogneraadet afviste et Tilbud fra Statens Side om at ville søge bevilget et Tilskud paa 5 000 Kr. af den til Broens Istandsættelse — der var nu kun Tale om en Læmole for Fiskerne — anslaaede Udgift paa 20 000 Kr. anlagde Ministeriet Sag mod Sogneraadet, og ved Vestre Landsrets Dom af 16. Marts 1927 blev Sogneraadet dømt til at anerkende som endnu bestaaende dets ved omskrevne Erklæring af 11. Marts 1899 paatagne Garanti for Vedligeholdelse af Anlægsbroen ved Amtoft. Dommen blev ikke appelleret. Ministeriet vilde imidlertid gerne søge Sagen ordnet i Mindelighed, og Sagen søgtes fremmet gennem de lokale Rigsdagsmænds stedlige Forhandlinger, som dog kun resulterede i, at Ministeriet i Oktober 1927 modtog en Henstilling fra de tre Folketingsmænd, de ærede Medlemmer Hr. Fuglsang, Hr. Thorhauge og Hr. Fibiger, om at frafalde Garantipligten og Kravet om Broens Istandsættelse.

Der blev saa, vistnok i 1927, i Ministeriet afholdt et Møde med Rigsdagsmændene og med Landstingsmand, Kutterfører M. C. Jensen, der talte Fiskernes Sag, idet disse stadig krævede Broen bragt i Orden.

Den 28. Januar 1928 skrev Ministeriet til Amtet, at man nu ønskede Sagen ordnet. Ministeriet var dog villigt til at søge 5 000 Kr. til Broen, naar der fra anden Side skaffedes 15 000 Kr. og Sogneraadet vilde erklære, at det overtog den fremtidige Vedligeholdelse. Modtoges dette Tilbud ikke, var man betænkt paa at gennemføre Dommen.

Derefter fandt der igen i Marts Maaned Forhandlinger Sted i Ministeriet, og under 4. April 1928 meddelte man Amtet, at Broen kunde istandsættes strengt nødvendigt som Læmole for 16 000 Kr., og for at opnaa en Ordning i Mindelighed vilde man stadig gerne søge bevilget 5 000 Kr., saa at der nu fra anden Side alene skulde skaffes 11 000 Kr. plus Garantitil- læg. Heller ikke dette vilde Sogneraadet indgaa paa. Ved Skrivelse af 9. November 1928 og 14. Maj 1929 forelagde man Finansudvalgene Sagen. Efter at have gjort disse bekendt med hele Sagens Udvikling meddelte Ministeriet dem, at man nu var sindet at lade Vandbygningsvæsenet foretage Istandsættelsen for Brobestyrelsens og Sogneraadets Regning efter det reducerede Projekt, de 16 000 Kr. Forinden vilde man dog forelægge Projektet og Overslaget for Sogneraadet og Brobestyrelsen og give disse en Frist til at svare. Begge Rigsdagens Finansudvalg tiltraadte den foreslaaede Fremgangsmaade under Forudsætning af, at der paa ny søgtes opnaaet Overenskomst med de lokale Autoriteter. Under 14. Juni 1929 anmodede Ministeriet derefter Vandbygningsdirektøren om at forelægge Projektet for Sogneraadet og Brobestyrelsen og, naar Fristen for Svaret var udløbet, at holde Møde med Amtsraad og Sogneraad om Ordning af Sagen i Mindelighed. Denne Forhandling strandede paa Vedligeholdelses- spørgsmaalet. Ministeriet forsøgte paa ny underhaanden en Ordning paa Grundlag af, at Sogneraadet kun skulde bære Halvdelen af Vedligeholdelsen, der normalt ansloges til 600—800 Kr. aarlig, og Amtsraadet den anden Halvdel, og saaledes at Tilsynet eventuelt ikke skulde føres af Vandbygningsvæsenet, men af Amtsraadet. Heller ikke dette førte til noget. Der var fra en af Rigsdagsmændene fremkommet Forslag om at istandsætte Broen for 6 000—8 000 Kr. i Stedet for 16 000 Kr. Dette mente imidlertid Vandbygningsdirektøren ikke lod sig gøre, hvilket man meddelte Amtmanden under 17. Marts 1930, idet man dog, forinden videre foretoges, gav vedkom- mende Lejlighed til eventuelt at fremkomme